
ایلیار هومر

ترجمه‌ی میرجلال الدین کزازی

فهرست

فهرست فراگیر

سرود نخستین

۳

خشم آشیل

فراخوان خدایان. – آگاممنون شریزئیس را خوار می‌دارد. – طاعون در سپاه. – گردآوردن آشیل همگان را در انجمن. – کالشاس سبب درد و درمان آنرا آشکار می‌دارد. – دخالت بیهوده نستور در کار. – آگاممنون شریزئیس را بازپس می‌فرستد و بریزئیس را برمی‌گیرد. – تیس آشیل را که از جنگ بازیستاده است، دلداری می‌دهد. – بازگشت شریزئیس. – کشمکش و ستیزه زئوس و هرا. – هفائیستوس پیوند و آشتی را در میانه برقرار می‌گردد.

سرود دوم

۲۷

رؤیای آگاممنون

زئوس رؤیایی را به سوی آگاممنون می‌فرستد؛ تا او به نبرد بزانگیزد و امید بیهوده پیروزی را در دل وی درافکند. – آگاممنون امید خویش را با پادشاهان در میان می‌نهد؛ انجمن را سامان می‌دهد و چنان وامی‌نماید که می‌خواهد فروگرفت تروا را وانهد. – بیشینه سپاه آماده رهسپاری می‌شود. – اولیس آن جنبش و رهسپاری را بازمی‌ایستاند. – کیفر و گوشمال تریست. – آخاییان بر آن می‌شوند که بمانند و پیکار را

سرود هفتم

۱۴۸

نبرد هکتور و آزاس

ترواییان دیگر بار برتری می‌یابند. – هلنوس هکتور را اندرز می‌گوید که دلیرترین آخاییان را به نبرد شگفت فراخواند. – منلاس خواستار نبرد می‌شود؛ اما آگاممنون رای او را می‌گرداند. – از میان نه خواستار دیگر، آزاس به قرعه برگزیده می‌شود. – نبرد هکتور و آزاس. – پیشنهادهای نستور در انجمن آخاییان. – کنکاش در انجمن ترواییان. – برقواری «پیکازس»، برای برگرفتن کشتگان و انجام آین سوگ و مرگ. – آخاییان با برافراختن دیوار و خندق، اردوگاهشان را استوار می‌گردانند. – پوزئیدون از این کار به زئوس گلایه می‌برد. – شب آکنده از نشانه‌های گجسته نهاننمای و رازگشای.

سرود هشتم

۱۶۶

گستنگی نبرد

زئوس خدایان را می‌فرماید که بیطرف بمانند و برکوه ایدا برمی‌نشیند. – از آنجا، نبرد را که سرانجام آن روش نیست می‌نگرد و سرنوشت دو مردم را برمی‌ستجد. – ترواییان بر هماوران چیره می‌آیند. – آخاییان به واپس رانده می‌شوند. – کارهای نمایان توسر. – هکتور برتری را به ترواییان بازمی‌گرداند. – شب نبرد را می‌گسلد و به فرجام می‌آورد؛ ترواییان در آورده‌گاه، نزدیک بارو اردو می‌زنند.

سرود نهم

۱۸۶

نیایش

آگاممنون در پیش می‌نهد که چشم از فروگرفت تروا در پوشند. – دیومد و نستور با این پیشنهاد همداستان نیستند. – نستور می‌خواهد که بکوشند خشم آشیل را فرونگشانند. – آگاممنون می‌پذیرد که بریزیس را بازگرداند و ارمعانهایی به آشیل بدهد. – سفیرانی به نزد آشیل می‌روند. – گفتار اولیس و پاسخ آشیل. – گفتار فنیکس. – آشیل ناماًیزگار و نرمش ناپذیر می‌ماند. – بازگشت سفیران. – دیومد آخاییان سرگشته را دل می‌دهد و به نبرد برمی‌انگزید.

سرود دهم

۲۱۱

داستان دولون

آگاممنون و منلاس به برانگیختن نستور و دیگر سالاران از خواب می‌روند و همراه با آنان به دیدار جایگاه‌های دیده‌بانی. – دیومد بر عهده می‌گیرد که همراه با اولیس به بررسی و شناسایی اردوگاه ترواییان برود. – هکتور، از سوی خویش، دولون را به خبرچینی از آخاییان می‌فرستد. – دیومد و اولیس بر دولون دست می‌یابند. – دولون آگاهیهای بایسته را به اولیس می‌دهد و دیومد بر زندگی نابکار خائن نمی‌بخشاید. – اولیس و دیومد رزوں را می‌کشنند؛ اسبانش را می‌ربایند و به اردوگاه بازمی‌آیند.

می‌آرایند و می‌بسیجند. – بر شماری مردمان، سالاران و کشتهای آخایی. – بر شماری مردمان و سالاران تروایی.

سرود سوم

۵۹

پیمان پاریس دلیرترین آخاییان را به نبرد فرامی‌خواند؛ اما، در برابر منلاس، واپس می‌نشیند. – نکوهشای هکتور پاریس را به نبرد برمی‌انگزید. – فرایند پیمان. – نبرد پاریس و منلاس. – آفرودیت پاریس را از مرگ می‌رهاند و به نزد هلن می‌برد. – آگاممنون انجام پیمان را درمی‌خواهد.

سرود چهارم

۷۶

رای گردانی آگاممنون هرا زئوس را با خود همداستان می‌گرداند که نبرد از سرگرفته شود. – آتنا پانداروس را وامی دارد که تیری به سوی منلاس دراگکند و آرامش و «پیکازس» را در هم بشکند. – آراستگی و آمادگی برای نبرد. – رای گردانی سپاهیان. – جنگ درمی‌گیرد.

سرود پنجم

۹۷

کارهای نمایان دیومد آتنا ارس را از آورده‌گاه بدر و به دور می‌کشد. – ترواییان سستی می‌پذیرند. – دیومد زخمی می‌شود؛ پانداروس را می‌کشد و انه را زخم برمی‌زند. – آفرودیت به دست دیومد زخم برمی‌دارد؛ ایزدبانو به المپ بازمی‌رود. – آپولون انه را از خطر می‌رهاند و آرس را به نبرد بازمی‌آورد. – ترواییان خویشن را فرومی‌گیرند و توان می‌یابند؛ آخاییان سست و ناتوان می‌شوند. – هرا و آتنا به یاری آرگوسیان از آسمان فرود می‌آیند. – دیومد ارس را زخم برمی‌زند. – آرس به المپ فرامی‌رود. – دو ایزدبانو نیز هنگامه نبرد را وامی نهند.

سرود ششم

۱۲۹

گفتگوی هکتور با اندروماد ترواییان سستی می‌پذیرند. – هکتور به تروا بازمی‌گردد و به نزد مادرش می‌رود تا از او بخواهد که به درگاه آتنا بنالد. – دیدار دیومد و گلوکوس؛ دو قهرمان یکدیگر را بازمی‌شناسند و جنگ‌ابزارهایشان را به نشانه دوستی به یکدیگر می‌دهند. – هکتور پاریس را به بازگشت به آورده‌گاه برمی‌انگزید. – هکتور آندروماد را می‌جوید و او را در نزدیکی دروازه «سه» می‌یابد. – گفتگوی دو همسر. – هکتور و پاریس به آورده‌گاه بازمی‌گردند.

سرود پانزدهم

۳۲۵

بازگشت تازان دور از کشتهایها

ژئوس از خواب بر می‌آید؛ کارهای نمایان پوزئیدون را می‌بیند؛ هر را می‌نکوهد و پیشامدهای آینده را بر او آشکار می‌گرداند. — آتنا آرس را که از مرگ پورش خشمگین است، آرام می‌دارد. — آپولون و ایریس پوزئیدون را ناچار می‌سازند که آورده‌گاه افرون‌نهد. — آپولون هکتور را بهبود می‌بخشد؛ آخاییان را می‌هراساند و ترواییان را تا ماندگاه کشتهایها به پیش می‌راند. — پاتروکل، به لابه‌گری، به نزد آشیل می‌رود. — هکتور آماده می‌شود که کشتهای پروتزلاس را به آتش درکشد؛ واپس نشینی آراکس، پور تلامون.

سرود شانزدهم

۳۵۱

داستان پاتروکل

آشیل می‌پذیرد که جنگ‌ابزارهایش را به پاتروکل واگذارد و «موزمردان» را همراه با او به پیکار گسیل دارد. — کشتهی پروتزلاس به آتش کشیده شده است؛ «موزمردان» و پاتروکل پیکار را می‌سیجند و می‌آرایند. — ترواییان روی به گریز در می‌نهند. — پاتروکل سارپدون را می‌کشد؛ برگرد لاشه‌اش، می‌جنگد. — پاتروکل، بر کامده‌ستورهای آشیل، تابه ایلیون پیش می‌رود. — او فوراً پاتروکل را زخم بر می‌زند؛ هکتور کار را به فرجام می‌آورد و پاتروکل را می‌کشد و در پی اتومدون می‌تازد.

سرود هفدهم

۳۸۰

کارهای نمایان منلاس

منلاس، برخوردار از یاری آراکس، از لاشه پاتروکل در برابر هکتور دفاع می‌کند. — هکتور نخست تن به شکست در می‌دهد؛ سپس با گزیده ترواییان بازمی‌آید. — پیکار سخت و برشور در میانه ترواییان و آخاییان. — درد اسبان آشیل که اتومدون آنها را از آورده‌گاه بازمی‌آورد. — هکتور و انه بهبوده می‌کوشند که بر اسبان آشیل دست یابند. — کشاکش به پاس پیکار پاتروکل می‌پاید و آرگویان سستی می‌پذیرند. — منلاس آنتیلوک را به آگاهانیدن آشیل از مرگ پاتروکل و تیره‌روزی آخاییان می‌فرستد. — منلاس و مریون، در پناه دو آراکس، سرانجام پیکار پاتروکل را به همراه می‌برند.

سرود هزدهم

۴۰۷

ساختن جنگ‌ابزار

آشیل امیدخویش را از دست می‌دهد؛ تیپس او را دل می‌دهد آرامی گرداند و نوید می‌دهد که جنگ‌ابزارهایی دیگر برای او فراهم آورد. — تیپس به المپ می‌رود تا از هفائیستوس بخواهد که جنگ‌ابزارهایی نو برای پورش بسازد. — آشیل از خرگاهش بدر می‌آید و با فریادهایش ترواییان را به گریز و امی دارد. — در درازای

سرود یازدهم

۲۲۲

کارهای نمایان آگاممنون

نبرد، به دمیدن روز، آغاز می‌گیرد. — ترواییان تا ایلیون به واپس رانده می‌شوند. — ژئوس هکتور را دل استواری می‌بخشد. — آگاممنون زخم بر می‌دارد. — ترواییان دیگر بار برتری می‌یابند. — پاریس دیومد را زخم بر می‌زند. — منلاس و آراکس اولیس را که زخم برداشته و در میان گرفته شده است، از خطره‌گاه می‌رهانند. — پاریس ماشانوں و اوریفیل را زخم بر می‌زند. — آشیل بازگشت ماشانوں را می‌بیند؛ پاتروکل را به پرسش از حال وی می‌فرستد. — نستور از پاتروکل می‌خواهد که به لابه آشیل را وادارد که دل بر یونانیان فروسوزد. — پاتروکل بازمی‌گردد و در میانه راه اوریفیل را که تن‌خسته است، مرهم بر زخم بر می‌نهد.

سرود دوازدهم

۲۶۱

تازش بر بارو

ترواییان آماده می‌شوند که از دیوار آخایی بگذرند. — اندرز پولیداماس. — تلاش بیهوده آسیوس در گذشتن از یکی از دروازه‌های اردوگاه. — برکامه پولیداماس، هکتور رروی به حمله می‌آورد. — آخاییان، به شور و تلاش، از دیوار دفاع می‌کنند. — منسته، به یاری توسر و آراکس، در برابر لیسیان که سارپدون آنان را راهبر است، در می‌ایستد. — سارپدون، پیروزمند، رخنهای در دیوار می‌گشاید. — هکتور دروازه‌ای را در هم می‌شکد و ترواییان اردوگاه آخاییان را فرومی‌ستانند.

سرود سیزدهم

۲۷۷

پیکار در کنار کشتهایها

پوزئیدون، در چهره و پیکر کالشاس، آخاییان را دل می‌دهد و به پایداری بر می‌انگيزد. — هکتور، در شور و شتابش در رسیدن به کشتهایها، از پیشروی بازمی‌ماند. — ایدومنه و مریون از سوی چب ناوگان دفاع می‌کنند و دو آراکس میانه آنرا پاس می‌دارند. — کارهای نمایان ایدومنه. — ترواییان بازپس می‌نشینند؛ هکتور با سالاران رای می‌زنند و در پیکار می‌پاید. — آراکس به رویارویی با هکتور می‌شتابد و نبرد از نو در می‌گیرد.

سرود چهاردهم

۳۰۶

ژئوس فریفته هرا

نستور که ماشانوں را تیمار می‌کرد، از خرگاه بدر می‌آید و آگاممنون و اولیس و دیومد را می‌بیند. — آگاممنون از نو در پیش می‌نهد که فروگرفت را وانهند. — اولیس با این اندرز و پیشنهاد ناساز است؛ رای دیومد بازگشتن به نبرد است. — پوزئیدون آگاممنون و آخاییان را دلیری می‌دهد. — هرا خویشن را می‌آراید؛ تازه‌س را بر خویش بشیبد و در خواب برد. — پوزئیدون بخت را به آخاییان بازمی‌گرداند. — هکتور را آراکس زخم بر می‌زند. — آخاییان ترواییان را به واپس می‌رانند و آراکس پور اونیله به شور و شتاب سر در پی آنان در می‌نهد.

سرود بیست و سوم

۵۰۰

بازیهای ورزشی در بزرگداشت پاتروکل

«موزمردان» پاتروکل را بزرگ می‌دارند؛ خوان سوگ. – پدیداری پاتروکل بر آشیل. – آین سوگ و سوختن پاتروکل. – بازیهای سوگ. – پویه ازابه‌ها. – مشتزنی. – کشتنی. – ذو. – ستیز نیزه‌گزاران. – پرتتاب گرده. – تیراندازی و ژوپین افکنی.

سرود بیست و چهارم

۵۳۱

بازخرید هکتور

آشیل هر روز پیکر هکتور را برگرد گور پاتروکل در خاک درمی‌کشد. – زئوس، به پایمردی تیس، آشیل را بر آن می‌دارد که هکتور را به ترواییان بازگرداند و پیکی به نزد پریام می‌فرستد؛ تا او به بازخرید لاشه هکتور بستابد. – پریام با سبیله راه‌سپار می‌شود؛ هر مس وی را تا خرگاه آشیل راه می‌نماید. – دیدار آشیل و پریام؛ آشیل تن به خواهش‌های پیرمرد درمی‌دهد و پیکر هکتور را بازمی‌گرداند. – پریام به تروا درمی‌آید. – مویه آندرومک، هکوب و هلن. – آین سوگ و سوختن هکتور.

۵۵۹

۵۶۱

فرهنگ واژگان نمایه اسطوره شناختی

شب، ترواییان انجمن رایزنی می‌آرایند؛ آخاییان بر گرد پیکر پاتروکل می‌موینند. – هفائیستوس خواسته‌های تیس را برمی‌آورد. بازنمود سپرآشیل. – تیس جنگ‌ابزارهایی را که برای بورش ساخته شده است، به همراه می‌برد.

سرود نوزدهم

۴۲۸

آشیل، بهره‌مند از جنگ‌ابزارهای نو، می‌خواهد که بی‌درنگ به نبرد روی آورند. – آگاممنون زبان به خطاهایش بر می‌گشاید و ارمناهای نوید داده را به آشیل پیشکش می‌دارد. – بریزئیس بر پیکر پاتروکل می‌زارد و آشیل از نو دستخوش درد و اندوه می‌شود. – نیرو گرفته از آتنا، جنگ‌ابزارها را بر تن می‌بوشد؛ بر ازابه‌اش بر می‌رود و به روبارویی با هکتور می‌شتابد، هر چند خانتور، یکی از اسبانش، مرگی نزدیک را برای او پیش می‌گوید.

سرود بیستم

۴۴۳

نبرد خدایان
رایزنی خدایان. زئوس آنان را دستوری می‌دهد که از آسمان فرود آیند و به دلخواه خویش، ترواییان و آخاییان را یاری رسانند. – آپولون انه را به پیکار با آشیل وامی دارد؛ پوزئیدون انه را از مرگ می‌رهاند. – آشیل پولیدور را می‌کشد. – هکتور می‌خواهد کین برادر را بستاند؛ خویش را در خطر می‌بیند؛ اما آپولون او را می‌رهاند. – آشیل تیغ در ترواییان می‌نهد و آنان را فرومی‌کند.

سرود بیست و یکم

۴۶۰

پیکار در کنار رود
شکست ترواییان. – مرگ لیکائون و مرگ آسترویه. – ستیزه آشیل با خانت. – پیکار خدایان با یکدیگر. – خدایان به المپ بازمی‌گردند. – تنها آپولون می‌ماند؛ تا تروا را از نابودی برهاند.

سرود بیست و دوم

۴۸۲

مرگ هکتور
آشیل، سرگشته و فریفتة آپولون، به زیر باروهای تروا بازمی‌آید و هکتور را بازمی‌یابد. – هکتور می‌ترسد و می‌گریزد؛ دو جنگاور سه بار، پویان، گرد شهر می‌گرددند. – زئوس سرنوشت آشیل و هکتور را برمی‌سنجد. – هکتور محکوم به مرگ است. – آشیل هکتور را می‌کشد؛ پیکرش را از جنگ‌ابزارها باز می‌پیراید و وی را به سوی کشته‌ها درمی‌کشد. – درد و مویه ترواییان، پریام، هکوب و آندرومک.

دیباچه

ایلیاد، نیز او دیسه که هر دُوان را به سخنور باستانی یونان هومر بازمی خوانند، دو نامه گرانستنگ و پرآوازه پهلوانی اند که با انهاید سروده ویرژیل سخنسرای لاتین بزرگترین حماسه‌های اروپایی را پدید می‌آورند. در ارج و والا بی ایلیاد، همین یک نکته بسنده می‌تواند بود که دانشوران و سخن‌سنجان باخترازمین بر آن رفته‌اند که دو نامه شگرف شالوده فرنگ و اندیشه اروپایی را ریخته‌اند و در بینش و منش و کنش اروپاییان بیشترین و پردامنه‌ترین اثر را نهاده‌اند: یکی مینوی و دیگری ادبی: انجلیل و ایلیاد. با همه ارزش و ارج فرنگی و ادبی ایلیاد، راست این است که هنوز برگردانی ساخته و سُتوار که سزاوار نامه‌ای به سترگی و سرآمدگی این شاهکار باستانی و پهلوانی باشد، در زبان پارسی به دست داده نشده است؛ در زبانی شگرین و شیوا که بزرگترین نامه پهلوانی جهان، شاهنامه، در آن سروده آمده است؛ نامه‌ای شاهوار و نامور که بی‌هیچ گمان و گزافه، ایلیاد و ادبیه و انهاید همتا و همبالای آن نمی‌تواند بود و در سنجش با آن، فر و فروغی نمی‌تواند داشت.

به هر روی، آنگاه که پارسی شده انهاید به خامه این دوستار به چاپ رسید و از روئینکرد فرهیختگان و سخن‌آشنایان برخوردار آمد، آنان بارها ترجمان را، در دیدار یا به نوشتار، به برگردان ایلیاد و ادبیه برانگیختند و بر این نکته انگشت نهادند که: در پی انهاید که سومین نامه پهلوانی است در ادب باخترازمین، می‌شاید که آن دوی دیگر نیز ترجمه شود؛ تا این «سه گانه» سترگ، آنچنانکه آنرا می‌سزد و می‌برازد، به پارسی برگردانده آید.

اینک خدای را از بُنِ جان سپاس می‌گوییم که مرا بخت و توان آن ارزانی فرمود که

برگردان ایلیاد را به سخن سنجان و ادب وستان ارمغان گردانم؛ بوکه برگردان این نامه نامدار، به همان سان که چشم می‌داشته‌اند، برگردانی ارزنده و برازنده باشد و آنان را خوش و دلپسند افتد!

دکتر میرجلال الدین کزازی

بارسلون - دیماه ۱۳۷۶

سرود نخستین

بسراي، اي بعْدُخت! خشم آشيل پور پله را؛ آن خشم گُجسته و زيانبار را كه
تيره روزيهايي ييشمار برای آخاييان به بار آورد؛ روانهای راد و بخشندۀ انبوهی از
قهرمانان را به نزد هادس درافکند؛ و از پيکرهايشان سگان و تمامی مرغان را توشه
ساخت - بدین سان، خواست زئوس به انجام می‌رسيد - بي درنگ از آن زمان باز^{*} که
پور آتره^۲، پادشاه جنگاوران و آشيل مينوي، در پي کشاکش و ستيزه‌شان، از يكديگر
جدايی گرفتند. کدامين خدای آنان را در آن ستize و ناهمداستاني درافکند؟ پور لاتون و
زئوس، آپولون. او بود که خشماگين بر پادشاه، بيماري گُجسته و مرگبار را در سپاه
برانگيخت و درگسترد و رزم‌ندگان از آن بيماري، يكى پس از ديگرى، از پاي درافتادند؛
این همه از آن بود که آتره‌اي شريسه، سرور کاهنان را خوار داشته و ناسزا گفته بود.
راستي را، شريسه به سوي کشته‌های تندپوی آخاييان آمده بود؛ تا دخترش را از آنان به
زر باز خرد. او سربهایي سترگ را، نهاده در دستان خويش، به همراه آورده بود. در آن
هنگام، نوارهای باريک از فراز زرینه چوگان سروري وي فروافتاده بود؛ نوارهایي که
نشانه‌های آيیني آپولون است، خدایي که تير او تا دوژجاي راه مى‌برد. او، به زاري و
لابه کنان، با تمامی آخاييان، به ویژه با دو پورآتره که فرماندهان دسته‌های جنگاور
بودند سخن گفته بود:

۱- سخنور بعْدُخت هنر، «موز» دخت زئوس را فرامی خواند که نیک شایسته فراخواندی از این گونه است.

* از آن زمان باز: از آن زمان تاکنون.

پانوشتهايي که با * نشان زده شده است از من است و پانوشتهايي که با عدد از ترجمان فرانسوی.

۲- پور آتره يا «آتره‌اي» آگاممنون است.